

Egy emberként segít mindenki

Már állnak a falak, kész a koszorú, lapzártánk idején kezdődött a tetőszerkezet felépítése Daragó József házában, amely augusztus közepén égett le. A tulajdonos szerint több lap is megtelne a Verőcei Tükörben, mire mindenkit felsorolna, aki segített és segített neki.

A kémény megmaradt, arra gondoltam, elbír engem – idézte fel lapunknak Józsi, mit érzett, miután tehetetlenül végignézte, hogyan semmisül meg a háza, és benne mindene a lángok között.

– A tűz miatt lehetetlen volt bármit is kihozni, utána pedig már én nem akartam bemenni. Csak anynyim maradt, ami akkor rajtam volt, egy rövidnadrág, egy póló, egy cipő. Elégett minden személyes tárgyam, emlékem, csupán az a patkó maradt meg, amit a lovamról készült albumban őriztem. Nem tudom leírni a fájdalmat, amit éreztem. Egy hónapja folya-

matosan potyognak a könnyeim.

A történetek után azonnal rengetegen siettek Józsi segítségére.

– Elmondhatatlanul hálás vagyok. Azt kell mondjam, visszakaptam az emberekben elvesztett hitemet. Olyanok jöttek segíteni,

akik a munkahelyükön egész héten dolgoztak, és ahelyett, hogy hétvégén kipihenték volna magukat, csak annyit kérdeztek, mit hozzanak. Márpedig egy jó kőműves egy évre előre be van táblázva, nekem pedig két hét után álltak a falak. Szürreális az egész. Nagyon szépen köszönök mindent, szívbbe markoló, ami velem történik. Éttermek ajánlották fel, hogy addig ehetek náluk, amíg vissza nem tudok költözni, vállalkozók, magánszemélyek, az önkormányzat sorra küldi a

felajánlásokat. Sokáig tartana, amíg mindenkit felsorolnék. Nagyon-nagyon hálás vagyok. Most már egyre inkább reálisnak tűnik, hogy karácsonyra visszaköltözhettek – mondta el Daragó József.

Az újjépítéshez pénzbeli támogatások az alábbi bankszámlaszámra utalhatók. Bank: MBH Bank Nyrt. Kedvezményezett: Daragó József. Közlemény: tűzkár adomány. Számlaszám: 66000145-15225261. Építőanyag- és munkafelajánlás esetén az alábbi telefonszám hívható: + 36 70 598 8791.

Ketten sérültek meg a magyarkúti vonatbalesetben

A közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény gyanúja miatt indított eljárást ismeretlen tettes ellen a Váci Rendőrkapitányság a szeptemberi magyarkúti vonatsiklás ügyében. A balesetben ketten sérültek meg, mindketten a vasút dolgozói. Az utasok egy részét a közterület-felügyelet szállította el a verőcei vasútállomásra. Grauszmann György polgármester lapunknak elmondta, a baleset után azonnal a helyszínre sietett, a verőceiek segítségét később a vonatvezető személyesen köszönte meg. A kisiklott két kocsit daruval emelték vissza a pályára, a daru a munkálatok alatt az első tengelyével leugrott a sínról, de saját berendezésével visszahozta magát. A baleset okát lapzártánk idején hivatalosan még nem nevezték meg.

Egy gyereknek vidéken kell felnőnie

Október végéig tekinthető meg Gorka-Focht Géza keramikusművész kiállítása a nagypja nevét viselő múzeumban Verőcén. Ennek kapcsán beszélgettünk életútjáról, a természethez való kötődéséről és persze az alkotásról.

– Milyen érzés számodra ismét Verőcén lenni?

– Félig-meddig olyan, mintha hazajönnék. Azért nem teljesen, mert már nem olyan a falu, mint amilyen annak idején volt. Ma már nincsenek itt a régi barátaim, alig ismerek néhány embert.

– Mennyi időt töltöttél Verőcén?

– Nyolcéves koromig laktam itt, utána pedig rendszeresen kijártam a nagyszüleimhez. Volt néhány nagyon jó barátom, Fitter Jani, meg Bobi, aki éppen itt lakott, ahol most beszélgetünk. Ő kezelte a hajókikötőt. Velük nyaranta állandóan a szemben lévő szigeten csatangoltunk és sátoroztunk. Kielboattal szeltük át a Dunát. Mindenkiel jóban voltam, szerettem az állatokat, szerettem olyan helyekre járni, ahol lovakat, teheneket tartottak. Grauszmann Gyuri nagypapjáéknál például rengeteg időt töltöttem, hiszen pár házzal arrébb laktak tőlünk. Hozzájuk rendszerint tejért mentem és legyet fogni az istállóban a pecázáshoz. Gyuri édesapja, Matyi bácsi számomra egy félistenné vált, amikor megengedte, hogy felüljek mellé a bakra, majd odaadta a gyeplőt. Egy hatéves gyereknek ennél több nem kell.

– Magától értetődő volt, hogy keramikus leszel?

– Az hiszem, nagyjából igen. Az erdészeti pálya lett volna a másik vágyam.

– Az erdőhöz való vonzódás összefügg a művészetteddel?

– Biztosan, mert harmincöt éven át olyan helyen laktam, két falu között, ahol abszolút egyedül voltam. Csak a természet volt, meg saját állatok: disznó, szamár, bivaly, kacs, liba – minden.

– Mi lett velük?

– Már nem bírtam fizikailag, eladtam mindet.

– Mikor dönt el, hogy keramikus művész leszel?

– Akkor, amikor az 1970-es évek elején kimentem az egykori Kelet-Németországba anyám egyik keramikus ismerősehez, hogy kipróbáljam, érdekel-e a szakma vagy nem. Nála jöttem rá kinkeservesen, hogy érdekel.

– Miért kinkeservesen?

– Például meg kellett tanulnom korongozni, ami kívülről egyszerűnek tűnhet, viszont nagyon nehéz megtanulni. Négy-öt hónap is eltelt, mire rájöttem, hogy talán egyszer elsajátítom. Az a néhány hónap borzasztó volt, messze az otthonomtól, a honvágytól meggyötörten. Persze bármikor haza tudtam volna jönni, de meg akartam mutatni anyáméknak és magamnak is, hogy meg tudom tanulni a szakmát.

– Bizonyítási vágyból?

– Makacsságból. Meg valahol bizonyítási vágyból is, nyilván.

– Mi történt, amikor rájöttél, hogy mégsem reménytelen a sok küzdelem?

– Attól fogva érdekelt, és élvezni kezdtem a munkát. Ráadásul a mesterem, Walter Gebauer megengedte, hogy mázzal is foglalkozzak. Akkor aztán pláne belebonyolódtam ebbe az egészbe. Egy Bürgel nevű kis falu-

ban éltünk és dolgoztunk, ahol több keramikus dinasztia élt. A háború után meghagyták őket „kicsiben” dolgozni, három-négy emberrel, míg előtte nyolc-tízrel dolgoztak.

– Mi lehetett a létszámcsökkentés oka?

– Gondolom, a haladás a szocializmus útján.

– Ekkor már saját alkotások is kikerültek a kezedből?

– Olyan tárgyakat kellett elkészítenem, amiket a mesterem meghatározott, tehát neki dolgoztam, miközben a mázakat is csinálhattam. A tárgyakat eladtam, számomra meg jó gyakorlatnak bizonyult a munka. Miután hazajöttem, kikerültem Ausztriába, ám előtte kétszer sikertelenül felvételiztem a Magyar Iparművészeti Főiskolára.

– Milyen hatással voltak rád a kudarcok?

– Még jobban ösztökéltek arra, hogy keramikus legyek. Anyámék egyik ismerőse mindent biztosított számomra Ausztriában, így a bécsi főiskolára felvételizhettem. Először két hétre kaptam útlevelet, majd amikor kiderült, hogy felvettek, kiengettek tanulni, hiszen az ellátásomat biztosították, a magyar államnak így nem kerültem egy fillérjébe sem. Egy évben kétszer jöhettam haza.

– Elvégezted a főiskolát?

– Diplomát nem szereztem, mert az már nem érdekelt, számomra unalmas lett volna. Inkább hazajöttem, és elkezdtem önállóan dolgozni a pesti műhelyemben, később pedig a Balaton-felvidékre költöztem, ahol egy malomban éltem harmincöt-negyven éven át.

– Egy malomban?

– Ez az a helyszín, amit már említettem. Ahol csak én voltam és a természet. Amikor nem az állatokkal foglalkoztam, akkor kerámiáztam.

– Milyen tárgyakat készítettél a pályafutásod elején?

– Mindig is kizárólag használati tárgyakat készítettem. Hiába nézett ki a vázám vadabbnak a szokványosnál, akkor is lehetett bele virágot rakni. Ugyanígy voltam a tálakkal: fel lehet tenni őket a falra, de meg lehet tölteni gyümölcscsel is.

– Miért éppen ebbe az irányba indultál el?

– Szerintem egy keramikusnak használati tárgyakat kell készítenie. Aki nem így tesz, azt nem biztos, hogy keramikusnak kell hívni, mert csak annyi a közös bennünk, hogy mindketten agyagból dolgozunk. Ha már a szobrászat irányába megyünk, én szebbnek tartom, amikor valaki kőből dolgozik.

– Manapság is aktív vagy?

– Már nem annyira, de azért dolgozom. A kiállításom előtt viszont erős készletet éreztem, és egy olyan anyaggal kezdtem el foglalkozni, amely szorosan összefügg a természettel, és amit ezért megpróbáltam valahogyan összehozni a kerámiával. Ez az anyag a fakéreg, az eredmény a kiállításon látható.

– Most hol van a műhelyed?

– Jelenleg sehol, mert hetekkel ezelőtt költöztem el a malomból. Először úgy volt, hogy Pestre megyek, de aztán rájöttem, hogy ott már nem tudnék élni. A gyerekkoromat Verőcén töltöttem, ahol folyamatos kapcsolatban álltam a természettel.

– Hol laksz most?

– Balatonfüreden. A gyerekeim a Balaton-felvidéken laknak, így közel tudunk lenni egymáshoz.

– Nem hiányzik a malom?

– Most már nem. Rengeteg munka volt vele.

– A természethez való kötődésed más módon is megjelenik a tárgyaidon, mint az említett fakérges megoldás?

– Számomra természetes volt, hogy erdő, mező, rét, szarvasok, vaddisznók vesznek körül, de ez a tárgyaiban nem jelent meg, csak az újabbakon. Viszont mindvégig a természet inspirált.

– Mi zajlik benned, amikor alkotasz?

– Valamiféle hajtóerő dolgozik olyankor az emberben. Nagyjából megvan a fejemben a kész tárgy, de sokszor alkotás közben is alakul. Előfordul, hogy magam is rácsodálkozom a végeredményre. Amelyik pedig nem tetszik, azt megsemmisítem, és újrakezdem az egészet.

– Mit jelent számodra, hogy Gorka-leszármazott vagy? Motiváció vagy inkább teher?

– Soha semmi ilyesmit nem jelentett. Itt a faluban sokan kis Gorkának hívtak, ennyi.

– Gondoltál esetleg arra, hogy Verőcére költözz?

– Nem. Ahogy mondtam, már nem olyan számomra, mint gyerekkoromban.

– A következő kiállításod hol lesz?

– Nem tudom, nincs tervbe véve újabb tárlat. A verőceit azért szerettem volna megvalósítani, mert innen indultam, legyen akkor itt a befejezés is.

– Konzervatív alkotónak tartod magad, vagy inkább újítani szeretsz, esetleg mindkettő igaz rád?

– Inkább újító típus vagyok. Nem nyúltam vissza azokhoz a gyökerekhez, amik a régi magyar fazekasságot jelentik. A mai napig tetszenek ezek a tárgyak, de attól még egy másik kor tárgyai. Ma mást kell csinálni.

– Tanítványod volt-e?

– Bethlen Sára és Inczédi Nóra. Inczédiék verőcei gyökerű család, a nagyszülők a gyógyszertár melletti közben laktak. Nóráék többen voltak testvérek, és vele már Budapesten ismerkedtem meg, miután odaköltözött, és az édesanyja felhívott, hogy segítsek.

– Különös fény gyúlt a szemedben, ahogyan beszélgetésünk végén a környező tájon pihentetted meg a tekintetedet.

– A mai napig imádom Verőcét, csodálatos, a világon egyedülálló helyen fekszik. Szerintem egy gyereknek vidéken kell felnőnie. Az unokáim szerencsére vidéken élnek, aminek nagyon örülök, hiszen tudják, mi a különbség a szarvasbogár és a katica között, miközben haladnak a korral, és megtanulják értelmesen használni a modern kutyüket is. **Révuti Norbert**

Megemelik a peront

Lakossági kérésre még tavasszal jelezte Grauszmann György, Verőce polgármestere a MÁV Pályafenntartási Igazgatósága felé, hogy a Vác-Balassagyarmat vasútvonalon a Verőce-Magyarkút megállóhely peronja nagyon alacsony, ami nagymértékben megnehezíti a vonatokra való fel- és leszárlást.

Hosszas egyeztetést követően – a szeptember 12-én történt balesettől függetlenül, de aznap – a polgármester helyszíni bejárást tartott a MÁV

szakembereivel. A tervek szerint még ősszel megújulnak a Táltos utca környéki vasúti átjárók, és ezzel egyidejűleg Magyarkút-Verőce vasúti megállóhelyen a peronokat mintegy

90 méter hosszan, 1,5 méter szélességben beton talpfákkal és zúzott kőréteggel 20 centiméterrel megemelik a könnyebb le- és felszállás érdekében.

Fekvőrendőr a száguldozók miatt

Lakossági kezdeményezésre, a képviselő-testület határozata alapján fekvőrendőrt helyezett el az önkormányzat – az előírt előjelző táblákkal együtt – a Brassói utcában a forgalom lassítása, a közlekedés biztonsága érdekében. Az Eresztvény utcai terület felől az egyenes, jól belátható szakaszon gyakran nagy sebességgel érkeztek a járművek.

Újrafestik a kerékpársávot

Zajlik az egyeztetés a rendőrséggel arról, hova telepítsék a 12-es út mellé tervezett traffboxot, amelynek fedezetét a közlekedésbiztonság javítására elnyert pályázati forrás biztosítja. Az utalást még várja az önkormányzat, ebből a pénzből festik újra a kerékpársávot is – az utalástól függően még idén vagy a jövő év első felében – és létesítenek új zebrát a fűrésztelepnél.

Grauszmann György polgármester lapunknak elmondta azt is, hogy zajlik a Migazzi bejárathoz tervezett kerékpáros centrum építésének előkészítése, valamint még ősszel további kátyúzás is várható Verőce belterületi útjain. Hozátette: szeptemberben adta be pályá-

zatát az önkormányzat a közvilágítás korszerűsítésére, és tudatta azt is, hogy négy ajánlat érkezett az új vízi színpad megépítésére, amely jövőre kertmoziélményre is lehetőség kínál majd.

A rendőrség telefonszáma

A verőcei rendőrség az alábbi számon érhető el: 27/375-565

Akcióban a köztéri kamerák

Augusztus 20-án, az előző esti Duna-parti rendezvény után néhány fiatal megrongálta a verőcei vasútállomás aluljárójában elhelyezett közösségi könyvespolcot, a rajta lévő újságokat meggyújtotta, miközben a helyszínen további károkat okozott. Az esetről kamerafelvétel készült, így az elkövetők beazonosíthatóak, a rendőrségi eljárás megindult. A Verőcéért Alapítvány időközben pótolta a megrongált könyvespolcot.

A Verőcén elhelyezett közterületi kamerák az elmúlt hónapokban több alkalommal is segítettek szabálysértők azonosításában. Az önkormányzat kéri, amennyiben valaki illegális hulladékelhelyezést lát, ha lehetséges, készítsen felvételt, és jelezze a közterület-felügyeletnek a +36 70

490 7143-as telefonszámon vagy e-mailben a kozteruletfelugyelet@veroce.hu-n.

Besurranó tolvajokat fogtak

Lakossági jelzésre két alkalommal is besurranó tolvajokat tartóztattak fel a közterület-felügyelet munkatársai a rendőrök kiérkezéséig. A tettesek változatos indokokkal csengettek a házakba.

Egyikük azt állította, menekül valaki elől, ezért kérte, hogy engedjék be, míg a másik üzemanyagot szeretett volna az autójába.

Az önkormányzat kéri, legyen mindenki továbbra is körültekintő, és figyelmeztesse erre idősebb hozzátartozóit is.

Ketreccel próbálják befogni a vadakat

Egyre több lakossági bejelentés érkezik az önkormányzathoz a belterületen is megjelenő vadakkal kapcsolatban, ezért Verőce polgármestere kérelemmel fordult a Váci Rendőrkapitánysághoz a település lakott területén megjelenő vaddisznók elejtésének engedélyezése, a lakosság biztonsága és az anyagi károk megelőzése érdekében. Lapzártánk idején egy vadbefogó ketrecet telepítettek, amelyben tíz állat is belefér, így próbálják befogni a lakóterületre tévedő vadakat.

Orvosi telefonszámok

Háziorvos. Telefonszám: 27 375 448. Weboldal: cserni.hu. Rendelési idők: hétfő, kedd 8-11.30, csütörtök, péntek 8-11, szerda 12:30-16:00.

Gyermekorvosi rendelés. Elérhetőségek rendelési időben: 06 27 350 018, gyermekorvos@veroce.hu. Rendelési időn kívül, sürgős esetben: 06 30 83 63 123.

Fogászati rendelés. Időpontkérés rendelési időben: 06 30 306 91 75.

Orvosi ügyeleti telefonszám: 1830.

BARKÁCSBOLT

2621 Verőce, Árpád út 49. Tel.: 27/350-087

Festékek, lakkok, lazúrok, ragasztók, glettek, élvédők, festőszerszámok, sziloplasztok, lécek, szerszámok, szerszámnyelvek, postaládák, kötelek, élfóliák, zárok, vasalatok, bútorteretek, szögek, csavarok, tiplik, kisgépek, fűrószárak, szunyoghálók, ...

Lyonesse partner üzlet!

Várjuk kedves vásárlóinkat!

Ny.: H-P: 8-17, Szo: 8-13

Kétszáznegyven év

A református templom felszentelésének 240. évfordulójáról emlékeztek meg szeptember 14-én a verőcei reformátusok és vendégeik. Az egész napos ünnepség délelőtt istentisztelettel kezdődött, közös ebéddel folytatódott, majd délután további programokon vehettek részt mindazok, akiket nem riasztott vissza az esős idő.

A gyülekezet és a templom történetéről a tervek szerint hamarosan önálló kötet jelenik meg Szabó Károly verőcei presbiter munkájának köszönhetően, aki a jubileumi ünnepség kezdeményezője is volt.

Az ünnepi igehirdetés szolgálatát Nyilas Zoltán északpesti esperes végezte. Kiemelte: a hálás szív egymáshoz köt bennünket, így leszünk szeretetben összekapcsolva. Ez a szeretet elsősorban tett, történés, áldozatvállalás – ezek erősítenek meg minket.

A templom történetét Szabó Károly kutatásainak és készülő könyvének felhasználásával Csorba László presbiter foglalta össze. Kiemelte: 1700-ból ránk maradt olyan feljegyzés, amely szerint a gyülekezet a település mélyén húzódó barlangrendszerben tartotta az istentiszteleteket. A türelmi rendelet után vált lehetővé a református templom építése: 1785. május 2-án tették le az alapkővet, és augusztus 14-én már fel is szentelheték. Mivel református templomnak akkor nem épülhetett tornya, egy fa harangláb állt mellette.

1802-ben építették hozzá a templomtornyot, amelyben az elmúlt 240 évben többször is kellett harangot cserélni. A második világháború megkímélte a templomot, az utána következő évtizedek azonban szükségessé tették, hogy Hegedüs Loránt püspöksége alatt megkezdődjön a felújítása.

A 2010-es években több felújítási hullámra is sor került, amelyek nemcsak a templomot, de a mellette lévő épületeket és a templomkertet is érintették. A munkálatokból a gyülekezeti tagok is kivették a részüket, ezzel is méltó örököseivé válva azoknak az elődöknek, akik barlangban tartottak istentiszteletet.

Mivel 1785-ben a templomszentelő istentiszteleten Losonc első prédikátora hirdetett ígét, a jubileumi ünnepségen Miklós István, jelenlegi losonci lelkész nyitotta a köszöntők sorát. Beszült a templom fontosságáról, csendességéről és szentségéről, a zsoltárok mellett Jékely Zoltán és Lackfi János verseiből is idézve. Nyilas Zoltán esperes a pomázi és csobánkai testvérgyülekezetek nevében is köszöntötte az ünneplő egyházköziséget.

Márkus Gábor nyugalmazott lelkész, Verőce korábbi pásztorára köszöntőjében kifejtette: hálás érte, hogy Isten megengedte itteni szolgálatát. „A hívő ember minden egyes jócselekedete az Isten országának erősítését szolgálja. Ez az ember életének legnagyobb lehetősége” – fogalmazott.

Fónagy Miklós nyugalmazott északpesti esperes megköszönte a verőceieknek, hogy nyugdíjba vonulása után a településen találhattak otthonra feleségével. „A templom funkciója nem több, mint a képkeretké. A tartalom a lényeg, ezzel kell megtöltenetek!” – hívta fel az egybegyűlteket figyelmét.

A tahitótfalui reformátusok is levélben üdvözölték verőcei testvéreiket. Az ő elődjeik 240 évvel ezelőtt anyagilag támogatták a

Fotó: Szabó Károly

templomépítést, most pedig arra hívták fel a figyelmet, hogy Isten tette eredményessé az erőfeszítéseket, és ugyanígy teszi közöttünk eredményessé az evangélium hirdetését is.

A római katolikus felekezetet képviselő Fejérdy Áron atya Ezékiel próféta szavait idézve azt emelte ki, hogy az Ige szavai minden hívő számára élő vizekként táplálnak minket. Minden évben alkalom nyílik arra, hogy közösen tápláljuk ezt a hitet. A Nyitott Kapu verőcei baptista gyülekezet nevében Pomázi Barnabás lekipásztor köszöntötte az egybegyűlteket.

Fuchs Bence főgondnok szavai után Ladányi Károly korábbi gyülekezeti főgondnok is köszöntőt mondott. Isten kétszer hozta őt vissza halálközeli állapotból, hálás mindazoknak, akik imádkoztak érte.

Nagy Zsuzsanna, a gyülekezet által fenntartott Géza Fejedelem Általános Iskola, Óvoda és Bölcsőde főigazgatója kiemelte: a templom közösségi, hitbeli és lelki összefogásra is emlékeztet. „Elődjeink hite, áldozatkészsége példaértékű és irányt mutat számunkra. Ami ezekre épül, az megmarad, és a mi feladatunk ezt megőrizni és továbbadni. Egyedül Istené a dicsőség!”

Grauszmann György verőcei polgármester köszöntőjében a gyülekezet múltja mellett jelenét és felelősségteljes jövőjét hangsúlyozta a településen.

Böttger Antal verőcei lelkipásztor elsőként Szabó Károly presbiternek köszönte meg gyülekeztörténeti munkásságát és azt, hogy szorgalmazta ezt az ünnepséget. A finom ebéd után a délután folyamán folytatódtak az

ünnepi programok. Az eső miatt nem a most már teljesen elkészült szabadtéri színpadon, hanem a templomban hangzottak fel a köszöntések és hálaadások, szóban, énekekben és zenével. A Géza Fejedelm Iskola diákjaiból, tanítóiból

álló kórus és a Géza Band mellett a Cantus Beatus is fellépett. *Dona nobis pacem!* – Add nekünk a Te békédet! – hangzott el a mindig időszerű ima.

Csorba László
presbiter

Új ugrószőnyeg

Idén is gondoskodtunk a kis elsősök meglepetéséről: a tanító nénik ugróiskolaszőnyeget és taneszköz csomagot kértek nekik. A Verőcei Karitás részére átadtuk 40 ezer forintos támogatásunkat, melyből hátrányos helyzetű családoknak vásároltak iskolakezdési csomagokat. Köszönjük adományaitokat.

Verőcei Gyermekéért Alapítvány

Megújul a játszótér

Lezárta és teljesen felújítja a futballpálya mellett, tizenöt éve lakossági és önkormányzati összefogással épült Dunavár játszótér játékelemeit az önkormányzat. A felújítás üteméről és időtartamáról folyamatosan tájékoztatjuk a lakosságot.

A borbarátok hírei

Lapunk következő oldalán számolunk be a szeptemberi szüreti felvonulásról. Ez az esemény a Verőcei Borbarátok Társulata számára is meghatározó értékű, hiszen az ünnepek elengedhetetlen kellékének, a bornak a keletkezéséről és megünnepléséről is szól. A borbarátok ismét felállították a dűzsát, amelyben a vállalkozó kedvű gyerekek – a hagyományoknak megfelelően – mezitláb taposták a szőlőt, továbbá Herpay Bandi felügyeletével munkába állt egy szőlőprés is, amiből finom, friss szőlőlé, azaz must csordult ki a kóstolni vágyó felvonulók örömére.

A felvonulás után a strandon a vendégek jóízűen elfogyasztották a gulyásleves, illetve babgulyás vacsorát, amelyet a meghívásunkra érkezett szadai borbarátok által hozott torta koronázott meg.

A verőcei borbarátok rendszeresen meglátogatnak borászatokat, hogy megismerjék az egyes térségek borait, más borászok technológiáit, ellessenek műhelytitkokat. Így került sor néhány napja az egerszalóki Dénes Pince megtekintésére.

A több helyiségből és folyosóból álló pincerendszeren a család ifjú borásza, Varga Bálint kalauzolta csapatunkat. A folyosókon három méter magas beugrókban tárolják a kész, palackos borokat, továbbá csodálatos, 2,5 m átmérőjű hordókat is láttunk, amelyek még napi használatban vannak. A pincesor végén impozáns, kör alakú termet alakítottak ki, amelynek közepén 10-12 fő megvendégelésére alkalmas klasszikus asztalt és masszív székeket helyeztek el. A falakon oklevelek, a borászattal kapcsolatos emlékek láthatók. Megtudtuk

azt is, hogy az Egri Csillag nevű fehér cuvée három-négy fajta, helyi szőlőbirtokon termesztett szőlő házasításával készül.

Mivel a látogatás ebéddő tájára esett, a borok kóstolására formabontó módon, egy kemencében sült tarjából és csülökből, krumpliból és friss káposztasalátából álló ebéd elfogyasztása közben került sor. A kóstolási sort vezetőnk legújabb bora zárta, amely elnyerte mindannyiunk tetszését.

Ha már Egerszalókon jártunk, nem hagyhattuk ki a helyi sajátosságát, a sóhegyeken lebukdácsló, kénes forrás vizére alapozott 38-39 fokok fürdőt sem. A borbarátokkal idén még több alkalommal találkozhat Verőce rendezvényeket látogató lakossága. Ezekre az eseményekre mi is szeretettel várjuk a „verőcieket”.

Verőcei borbarátok

Szüreti felvonulás és mulatság – köszönet mindenkinek

Fotók: Kovács Péter

Remek hangulatban, rendkívül sok résztvevő vonult az idei szüreti felvonuláson Verőce utcáin. Lovasok, hintó, lovaskocsik, kistraktor vezették a menetet, őket követték a gyalogos felvonulók, élükön – gólyalábakon – a Langeléta Garabonciások, majd a polgármester úr vezette teherautón a Pomázi Fúvózenekar és a kisvonat zárta az utcákon kigyózó felvonulást.

A kápolnánál a Verőcei Német Önkormányzat tagjai látták vendégül a gyülekezőket, és az általuk támogatott Kinderklub tagjai mutatták be vidám műsorukat tanáruk, Bernáthné Ország Vanda vezetésével.

A főbíró, Laukó Ferenc és a

kisbíró, Mucza Péter vezetésével az Árpád úton a gyógyszertár elé vonultunk, ahol Tömörné Piri néni, Ignác Éva, Varga Zsuzsi és a Rákóczi utca lakói, a Tomi Pékség és Szikora Richárd mindenféle finomsággal kínálta a menetet. Belányiné Marcsi néni és Szeke-res Ildikó óvónénik vezetésével a Halacska csoport óvodásai vidám műsorral kedveskedtek a résztvevőknek.

A Szent János szobornál a Prima bolt dolgozói és a Zsengelő Café látta vendégül a szomjazó menetet, és a Kiskabócák néptáncosai, Tamás Tímea tanítványai mutatták be előadásukat. A Poki parkban Dr. Karácsonyi Zsuzsan-

na, a Lukács és Vámos család, Szalai Icáék várták terített asztallal a menetet, a Verőcei Borbarátok kínálták legjobb boraikat, a parkban hatalmas kádban szőlőt taposhattak, Horváth Vili kertjében szőlőt darálhattak, mustot préselhettek, kóstolhattak a gyerekek és a felnőttek, és a Nagykabócák mutatták be táncukat.

A Pokiból a temetőhidhez kanyarodott a menet, ahol Fülöp Babiék, Tóth Tihamérék, Greff Pistiek, Erdővölgyi Katiék készítettek ínycsiklandozó falatokkal, süteményekkel megrakott roskadozó asztalokat. Az ifi Kabócák táncának nagysikerű előadása, a finomságok utolsó morzsjá-

nak elpusztítása után már indultunk is az utolsó állomáshoz, a Dunamezőbe. A Garam utcai parkban Schuppauer Anita és segítői fogadták a fáradozó menetet. Panni szörppel, a Verőcei Borbarátok borral, kaláccsal, szőlővel kínálták a tömeget, miközben a Verőcei Csattogók perdültek táncra.

Eközben a Duna-parton elkészült három üstben a gulyás, amit reggel 8 órakor kezdtek el készíteni Gál Gyuri, Simon Jani és Holcz Andris szakácsok vezetésével a „Fröccscsapat” tagjai: Gál Zsuzsi, Havasi Nóra és Attila, Fülöp Viki és Balázs, Spiesz János és

Greff Katalin, Kristóf Gábor, Molnár Gábor.

A gyaloglásban megfáradt menetet terített asztalok fogadták a parton, a gyerekeket Fabók Mancsi Bábszínházának előadása és népi játékok szórakoztatták. Nagy sikert aratott a Pomázi Fűvészekar előadása. Mindenki megköstölhette a szadai borbarátok ajándékát, a szüreti tortát.

Az est folyamán Hafuzi Avnija, az Albán Köztársaság tiszteletbeli főkonzulja, békenagykövet felavatta az általa Verőcenek adományozott kültéri szkanderasztalt, amit a Simon Ferenc világbajnok vezetésével rendezett versenyen ki

is próbáltak a lelkes jelentkezők.

Szeretnék köszönetet mondani a rendezvény biztosításáért a Verőcei Rendőrőrsnek, Verőce közterületfelügyelőinek, a rendezvény előkészítéséért és az utómunkák elvégzéséért Nagy Miklósnak és csapatának, önkormányzatunk dolgozóinak. A rendezvény fő támogatója a Verőcei Német Önkormányzat és Verőce Község Önkormányzata volt. A szüreti program megvalósítása sokak összefogásával, lelkes munkájával, részvételével jött létre. Köszönjük szépen mindannyiuknak!

Greff Katalin
alpolgármester

Újra adok-kapok napok

Nagy sikerrel rendeztük meg az újabb adok-kapok napokat a Verőcei Művelődési Házban. Köszönjük szépen a szép állapotú, rendkívüli mennyiségű adományt! Ruhák, cipők, könyvek, játékok, háztartási eszközök találtak új gazdára, örömet okozva gyermeknek, felnőttnek egyaránt. A tárgyak újrahasznosításával védjük bolygónkat, a válogatás, „kincskeresés” közben örömteli találkozásokra is lehetőség nyílt. Az adok-kapok napok végén a ruhákat az iskolai SZMK tagjai válogatták át,

hogy egy kis bevételt szerezzenek a sulis zsákok megtöltésével a gyerekeknek, a maradék adományokat pedig a letkési Vöröskereszt tagjai szállították el.

Köszönjük szépen az adományokat, a művelődési ház és az önkormányzat fizikai dolgozóinak munkáját! Jövőre május és augusztus végén ismét megrendezzük az adok-kapok

napokat, amikor ismét lehetőség lesz az adományozásra és a válogatásra! Adni, kapni jó!

Greff Katalin
alpolgármester

Lukács Andrea tanítványainak kiállítása

Virágból Alma címmel immár hatodik alkalommal nyílt kiállítás szeptember végén Lukács Andrea tanulóinak munkáiból a művelődési házban. Közel kétszáz kép, különböző technikákkal készült rajzok, festmények, akvarellek, porpasztellek, akrilok, olajfestmények, szépia rajzok kerültek a falakra. A legfiatalabb kiállító öt, a legidősebb nyolcvanhárom éves. A kiállítás október 22-ig tekinthető meg a művelődési ház nyitvatartási idejében.

A Lélekportré Galéria két kö-

zelgő ese-
ménye Török Máté
cianotípiak
kiállításának
záróeseménye
október 2-án, csütörtökön 17.30 órakor, valamint Mándli Anita fotó- és
festménykiállításának megnyitója Belső erdő címmel október 4-én, szombaton 16 órakor.

Lukács Andrea önálló kiállí-

tása október 25-én nyílik a Verőcei Művelődési Házban. A kiállítást megnyitja Szalay Ádám riporter, közreműködik Somos Hanna énekkel és dobon.

Jól éreztük magunkat Verőcén

A Katolikus Szeretetszolgálat Szent Erzsébet Otthonából, Ipolytölgyesről immár második alkalommal érkezett Verőcére a Kalimpás zenekar, hogy a Zsengélő Café udvarán örömmuzsikáljon, felejthetetlen élményben részesítve minden jelenlétét. Szenczi Gáborral, az együttes fejlesztő pedagógusával és menedzserével beszélgettünk a helyszínen.

– Pontosan mi a feladatod?

– Az otthonban nagyjából százötven felnőtt korú közepesúlyos értelmi és súlyos-halmozottan sérült ember él. Fejlesztő pedagógusként (vagy terápiás, esetleg mentálhigiénés munkatársként) foglalkozom bizonyos számú lakóval: közösségi zeneterápiát és kézműves foglalkozásokat tartok. A zeneterápiának része az, hogy fellépésekre készülünk, ami mindig motiváló hatású.

– Hogyan kerültél a szakmába?

– Szociálpedagógusként végeztem Vácon. Eredetileg grafikus designerként dolgozom és dolgoztam, de idővel valahogyan bevonzott a szociális szféra. Először hajléktalanokkal foglalkoztam a Menhely Alapítványnál, ahonnan egy barátom meghívására a Gondviselés Házánál helyezkedtem el, Gödön. Ezt követően Erdőkertesre, a Támogatott Lakhatás Szociális Hálózathoz csatlakoztam, ahol esetfelelősként igyekeztem segíteni. Végül onnan jöttem át Ipolytölgyesre.

– Mi motivált, hogy ezt a hivatást válaszd?

– Erre nincs jó válaszom. Valami behúzott.

– Otthon érzed magad benne?

– Egyre inkább igen. Négy éve dolgozom nehézsorsú emberek-

kel, és ezt ma már szívesebben teszem, mint amit grafikusként csinállok. Régebben ódzkodtam tőle, hogy emberekkel foglalkozzam, most meg már nem tudom elképzelni enélkül az életemet. Túl intenzív és mozgalmas ez a munka ahhoz, hogy utána valami másba legyen kedvem fogni. Illetve ez nem olyan, mint más szakmáknál, hogy „darab-darab”. Még másik intézménybe sem szívesen mennék át, hiszen itt számítanak rám a lakók.

– Hogyan birkózol meg a szociális munka intenzitásával?

– Szerintem ezt meg tudom oldani, nem temet magam alá. Eleve félállásban dolgozom, ez is segít; délelőtt emberekkel foglalkozom, délután pedig ülök a számítógép előtt, így ez a kettő kiegyensúlyozza egymást. A lakókkal egyébként nincs semmi probléma, nyitottak és elfogadók mindennel kapcsolatban.

– Hogyan lett a zenés foglalkozásból zenekar?

– Régóta tartanak a szakemberek ilyen foglalkozásokat az otthonban, és intézményünk vezetője, Szalai Zsuzsanna is mindenben támogatja ezeket a kezdeményezéseket. Dr. habil. Tiszai Luca gyógy-pedagógus rakta össze annak idején a Nádizumzum zenekart, amelyben nagyon komoly népi hangszerekkel muzsikáltak. Miután tizenkilenc év után elköszönt az intézménytől, a zenészeket „rám ruházta”, úgyhogy még velük

is lesz feladatam, de előbb meg kellene tanulnom rendesen citerázni.

Több mint másfél éve dolgozom Ipolytölgyesen. Amikor átkerültem a foglalkoztató házba, (ahol mindenféle kézművességet tanulunk, de működik tankonyha és konyhakert is), ott kezdtem egyéni fejlesztésbe néhány emberrel, de hamar kiderült, hogy belőlük csapatot lehetne alakítani. Volt, aki azért szeretett volna zenélni, mert azt relaxációs tevékenységként élte meg, másnál pedig kiderült, hogy nagyon fejlett a zenei intelligenciája, konkrétan hallás után játszik le bármilyen dallamot a zongorán, egy kézzel.

Adta magát, hogy vele külön foglalkozzam, majd lassan mások is bekapcsolódtak, amire azt mondtam: csináljuk akkor együtt. Hamar kiderült, hogy szívesen fel is lépne valahol a csapat, így márciusban, itt, a Zsengélőben lezajlott az első koncertünk. Nyáron az intézményen belül, a Katolikus Szeretetszolgálat családi napján muzsikáltunk, majd a Tevékeny Élet Fesztiválra voltunk hivatalosak, ahol a zenekar néptáncosokkal kiegészülve első díjat nyert a kategóriájában. Hihetetlen élmény volt ez is mindannyiunk számára. Ezt követően muzsikáltunk ismét a Zsengélőben, még szeptember elején.

Mindig újabb anyagokkal készülünk, miközben zeneileg is

próbálunk fejlődni, és mivel sok zenei eszközzel rendelkezünk, mindenki mindent kipróbálhat. Most főként a zenére koncentrálnunk. A Zsengélőbeli koncertünk óta szeptember közepén tartottuk az első igazi próbánkat. Arra készültem, hogy szöveget tanulunk egy-két dalhoz, ehelyett egy délelőtt alatt összeraktunk egy új komplett koncertanyagot, amit majd a szociális munka napján adunk elő. Mindenki nagyon lelkes a próbákon, egyre jobban megy a zenélés, ami engem is nagyon feltölt. Tulajdonképpen minden délelőtt csinálunk egy bulit.

– *Ők pedig élvezik a zenélést.*

– De még mennyire! Most épp az a problémám, hogy sokan, akik eddig nem zenéltek velünk, látják, hogy itt mennyire jó a hangulat, és egyre többen jelentkeznének a csapatba. Így jelenleg alig férünk el a fejlesztő szobában.

– *Hány dal van a repertoárokban?*

– Sok, illetve nagyon sokat ismernek. Egy fellépésen körülbelül tíz dal jöhet szóba és maximum félórányi zenélés. Sok más kolléga is foglalkozott a zenekar tagjaival, színdarabokban is fellépnek. Ezekre a produkciókra szintén hónapokig készülnek a kollégáimmal, rengeteg verset, zenét tanulnak meg. Ezáltal én, mondhatni, beleültem a jóba, mivel nagyon sok mindent tudtak már, amikor idekerültem.

– *Hamar megtanultok egy-egy dalt?*

– A Zsengélőben játszottuk a Bajdázó Lepakcsolom a villanyt a fejemben című számát. Először csak két versszakot tanultunk meg belőle, aztán gondoltam, tanuljunk meg még egyet. Kétszer elénekeltük, és már ment is. Nagy sláger a próbákon.

– *Mi volt az apropója a legutóbbi zsengélős koncertnek?*

– A márciusi fellépésünk jól sikerült, és a zenekar tagjai is szorgalmaztak egy újabbat, miközben én is sokat beszélgettem Lacival és Zénóval, a Zsengélő megálmodóival. Ők még áprilisban indítottak egy akciót, amely szerint a Zsengélőben történő egyhavi kávéfogyasztás árának tíz százalékat jótékony célra fordítják. Első körben az Autistic Art Alapítvány jutott ilyen úton adományhoz. A fellépésünket követően Laciék felajánlották nekünk a májusi tíz százalékot. Végül tárgyi adományt kaptunk: egy aktív hangfalat két vezeték nélküli mikrofonnal, amikkel már egész nyáron gyakorolhattunk. Így nincs szükség a továbbiakban keverőre és erősítőre, ráadásul a mikrofon szépen kiemeli a xilofonosunk játékát.

A szeptemberi koncertünkre fővédnöknek Dr. Beer Miklós püspök atyát kértük fel, aki boldogan el is vállalta, de végül egy halaszthatatlan ügy miatt nem tudott eljönni, ahogyan Grauszmann György polgármester úr sem. Így végül magunk közt maradtunk, de jól sikerült a délután így is.

– *Hogyan élük meg a sikert a zenészek?*

– Nagyon élvezik. A zene egy nagyon intenzív élmény, képességeink mértékétől függetlenül hihetetlen hatással van az emberre.

– *Izgultok egy-egy fellépés előtt?*

– Inkább úgy

fogalmaznék, hogy lázban tart minket a készülődés.

– *Milyen terveket dédelgettek?*

– Látom, kiben milyen lehetőségek rejtőznek, ezek alapján szeretnénk minőségi zenei produkciót létrehozni. A visszajelzések alapján jó úton járunk, sokat fejlődöttünk már a márciusi koncerthez képest is. Készülünk a következőre. Emellett cél az is, hogy minden alkalommal úgy fejezzük be a délelőttöt, hogy jó volt együtt lenni.

– *Fogalmaznak-e meg kritikát a Kalimpás tagjai az együttesrel kapcsolatban?*

– A karmesterünk, aki a Dunakanyar Fúvóegyüttesnél tiszteletbeli tag, az egyik legaktívabb ember a zenekarban, mondhatni a szíve-lelke a csapatnak. Ő nagyon komolyan veszi a szerepét, és mivel csapatként működünk, gyakran oszt ennek-annak instrukciókat, de mindig építő jelleggel.

Semmiképpen nem szeretném, ha teljesítményorientálttá válna a zenélés. A játékoság, az öröm fontos elemei a munkának, legalább annyira, mint a fegyelem és a koncentráció. Mindre szükségünk van. Az autonómia, a döntési helyzetek kezelése, az alkotás képességének megélése minden ember számára fontos, az emberi méltóság építőkövei. Természetesen van hová fejlődünk, de a lényeg, hogy érezzük jól magunkat. Nem sietünk sehová.

– *Hogyan éreztétek magatokat Verőcén?*

– Azért is örülünk, hogy Verőcén felléphettünk, mert egy nyitott, befogadó közösségre lelünk itt. Ezt a lakóink nagyon érzik. Erre próbálunk építeni, és később is örömmel visszajönénk. Az ilyen élmények bizony nagyban hozzájárulnak a társadalmi integrációhoz, a normális életvitelhez, a kapcsolatépítéshez, amelyek minden emberi lény természetes szükségletei.

Révuti Norbert

Átadom a stafétabotot

Tisztelettel és szeretettel köszönöm a faluközösségnek és vezetésének, hogy helytörténeti munkánkért a Verőcéért Érdemérmeket adományozta nekem és Berecz Imrének. Erről a Verőcei Tükör szeptemberi számában olvashattak, és ugyanitt a Helytörténeti felhívás című írás tájékoztat Csillag Zsófia és Schuppauer Anita munkájának indításáról. Örömmel olvastam, mert céljaink megegyeznek: Verőcének, a településnek, az itt élt emberek élete sorsfordulóinak, hétköznapijainak emlékét kutatni, feljegyezni, közreadni a mának és a jövőnek. Kíváncsi vagyok, legyen sikeres a munkájuk mindannyiunk örömére.

Én már nyugdíjasként érkeztem

Verőcére 2008-ban, és élveztem a Duna-parti település minden lehetőségét, szépségét, de verőceivé csak akkor váltam, amikor kapcsolódtam az emberekhez. Ekkor vált otthonommá is Verőce.

2009-től a könyvtárban, majd az Idősek Klubjában kíváncsiskodtam Verőce múltja iránt. Sokat tanultam, hallgattam a régi idők történeteit, és elkezdtem jegyzetelni, a mesélők nevét is feljegyezve. Sokan már nincsenek közöttünk. Az írott anyag mellé a tárgyak gyűjtését is fontosnak tartva 2012-ben megalakult a Helytörténeti Kör, ahol csapattá szerveződve készültünk a Falumúzeum megnyitására. Sok verőcei adományából és munkájából készült

el, és működött sikeresen 2014 és 2018 között. Köszönöm most is a verőceiek helytállását ebben és a rendezvényeken. Jó volt együtt! Várjuk a múzeum újranyitását.

A személyesen gyűjtött anyagaimból időközben több munkám készült el Verőce évszázadairól, Verőce és reformáció közös történetéről, így a Verőcéről Verőceieknek és a Hej, regő – mondák történetek, szóbeszéd Verőcéről című helytörténeti anyagok.

A célul tűzött feladataimat befejeztem, az idő eljárt felettem, ezért a stafétabotot átadom szeretettel és biztatással a fiataloknak, Csillag Zsófinak és Schuppauer Anitának.

Pakutsné Ica néni

Éhbérért a Dunakanyarban – 1936

Péter János Nagylócon ismert ember volt. A kis falvakban mindenki ismer mindenkit, mondják. Na de nagyapám nevezetes volt arról, hogy Taskentből Szentpéterváron keresztül visszajött az első nagy háborúból, négyesztendős fogság után. Ismeretes volt az is, hogy nagy tudója volt a fejszámolásnak, és ő szervezte azt a lóci csapatot, amely az utat építette a Dunakanyar másik oldalán, Nógrádverőce és Szob között.

Szombatonként a fájront után, rövid szedelőzködést követően hazaindult a lóci brigád,

hogy átmenvén hegyen-völgyön, 8-10 km-es gyaloglással haza is érjen, majd aztán hétfőn hajnalban újfent megtéve az utat visszatérjen az embert próbáló úttörő munkához.

Nagyapám munkavezetőként vett részt az útépítésben, apu is csapattag volt 12 éves korától. Eleinte vízhordóként szolgált, de aztán meg kellett ismerkednie minden részletével ennek a tevékenységnek. Igen szegény emberekéről beszélünk. A sokgyerekesek voltak a legszegényebbek, aztán az iszákosak következtek a szegénységi listán, utánuk

meg a földtelenek. Akinek volt egy kis örökölt földje valahol a határban, annak jobban akadt harapnivalója, váltóruhája a vasárnapi misére. Egy kis állattartással került a kamrába némi tartalék is. Nem beszélve

arról, hogy péntek táján, amikor már a társaság többségének nem nagyon volt egy betevő falatja sem a tarisznyájában, nekik még mindig akadt egy kis kenyérvég, egy darabka a szalonnából. Persze, volt olyan is, aki már csütörtökre végére járt az elemőzsiának. Na, ilyenkor kezdődött a csapdázás, csúzlizás valami ehető kisállatra. A horgászás nem divott, mivel hegyi emberek lévén nem voltak ismerősek az élelemszerzés e területén.

Élelemben a leggyengébben ellátott személy általában a Kozma-sógor volt, a „szomjasabbik” fajtából. Ő már szerdán leengedte az utolsó falat szalonnáját a torkán, de aztán gyorsan vissza is húzta, mert rövid rágcslás és a nyeldekkelés után egy spárgával, amivel előzőleg jól megkötötte ezt a bizonyos szalonnát, visszavonszolta a gyomorszájából. Így érte el azt, hogy a következő napon is kerüljön falat abba az igen éhes szájba.

Péter Béla

(Schuppauer Anita gyűjtése)

RUHAKÖLCSÖNZŐ

**Kék
Duna
Keringő**

Verőce
Váci Mihály u. 22

Előzetes telefonos egyeztetéssel!
Szepesiné Rák Orsolya
+3630-2756862

Ant Recycling Kft.

Verőcei Hulladékhasznosító Telep
Konténer kihelyezés, sít szállítás

Nem veszélyes hulladékok átvétele,
gyűjtése, szállítása, újrahasznosítása

Veszélyes hulladék elszállítása előzetes árajánlat alapján!

Ant Recycling Kft.

Turczi Péter
Telephelyvezető
Telefon.: +36 70 364 0102
e-mail: telep.antrecycling@gmail.com
Cím: 2621, Verőce, Katalinpusztai út
A tűzép mellett

GRÁNIT SÍREMLÉKEK
10 év garanciával

RÓLUNK
1995 óta vagyunk jelen
a kegyeleti iparban,
megbízásainkat
országszerte
teljesítjük.

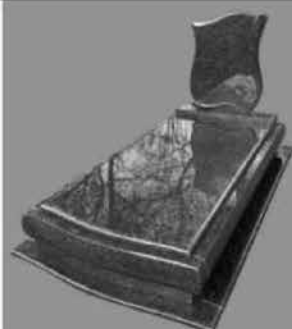

**Áraink
tartalmazzák:**

- szállítás
- összeszerelés
- karaktervésés
- 1db gránit váza

**SZIMPLA SÍREMLÉK
50.000.-
DUPLA SÍREMLÉK
70.000.-
KEDVEZMÉNY!**

ELÉRHETŐSÉGEK

Központi telephelyünk: 2654 Romhány, Zrínyi Miklós út 2.

Bemutatótereink: 2651 Rétság, Mező út 1., 2621 Verőce, Árpád út 75.

✉ zagyvaigranit@gmail.com

🌐 zagyvaigranit.hu

☎ 36-30-522-7661

A művelődési ház programajánlata

Október 1., szerda 19 óra
Filmklub Zsombor Balázssal.
Redl ezredes - Szabó István film-
jének vetítése.

Október 3., péntek 18 óra:
Világjárók klubja. Kína, Peking,
Sanghaj. Dr. Kulcsár Zsuzsanna
előadása.

Október 6., hétfő 18 óra: A
Gyimes. Versényi Péter előadása
a Honismereti természetjárás so-
rozatban.

Október 8., szerda 19 óra:
Filmklub Zsombor Balázssal. Az
én XX. századom. Enyedi Ildikó
filmjének vetítése.

Október 9., csütörtök 10 óra:
Idősek napja Verőcén, falunk
szépkorú lakóinak köszöntése.
Ünnepi műsor, szeretetvendég-
ség és zenés, táncos multság.

Október 10., péntek 18 óra:
Világjárók klubja. Új-Zéland. Ko-
vács Tamás (Tomiteker) előadása.

Október 13., hétfő 19 óra:
Hallgassuk együtt! Zenehallga-
tó és elemző beszélgetések. Egy
kis zeneelmélet - az európai zene
struktúrájának kialakulása. Há-
zigazdák: Sain Ildikó nyugdíjas
matematikus és Varga Levente (Dj
Mentha).

Október 15., szerda 19 óra:
Filmklub Zsombor Balázssal.
A vörös grófnő. Kovács András
filmjének vetítése.

Október 17., péntek 18 óra:
Szalon. Gondolkodóköri Janko-
vics János vezetésével.

Október 18., szombat 17 óra:
Verőce - zenés(z) falu. A Verőcén
élő muzsikások koncertje.

Október 20., hétfő 18 óra:
Tedd jobbá előadássorozat.
A jövő legnagyobb felfedezése: a
gyógyító erdő. Dr. Bükki Tamás
előadása.

Október 22., szerda 16.30:
Ünnepi megemlékezés az 1956-
os forradalom és szabadságharc
tiszteletére a kopjafánál, a Gorka
Múzeum előtti téren.

Október 22., szerda 19 óra:
Filmklub Zsombor Balázssal.
Iszony - Hintsch György filmjé-
nek vetítése.

Október 25., szombat 16 óra:
Lukács Andrea festőművész kiál-
lításának megnyitása.

Október 29., szerda 19 óra:
Filmklub Zsombor Balázssal.
Külvárosi legenda - Máriássy Fél-
ix filmjének vetítése.

Aki tud, segítsen szebbé tenni a temetőt!

Október 11-e, szombatra nagy őszi, temetői összefogást tervezünk délelőtt 9 órától.

A református és a katolikus egyház, valamint az önkormányzat együtt szeretne hívni mindenkit
a közös bozótirtásra, favágásra, a kivágott fák feldolgozására, elszállítására, illetve az elhanyagolt
sírok megtisztítására. Minden szorgos kézre szükség lesz. Reméljük, hogy az időjárás is
alkalmasnak bizonyul a munkára.

Aki teheti, talicskát, metszőollót, láncfűrész, gereblyét, egyéb szerszámokat hozzon magával.

Aki esetleg kisteherautóval tud segíteni a kivágott fák elszállításában, kérjük, jelezze előre
a 06 70 416 7365 telefonszámon.

Nagyon köszönjük előre is a segítséget!

A szervezők

Kiállítások

A művelődési házban
szeptember 27-től október 22-ig
Virágból-Alma VI. címmel kiállítás Lukács
Andrea tanítványainak alkotásaiból,
október 25-től november 23-ig Lukács Andrea
kiállítása.

A Gorka Kerámia Múzeumban
Gorka Géza, Gorka Livia és Gorka Focht
Géza alkotásainak állandó tárlata, valamint
Lendületben címmel Gorka-Focht Géza új
alkotásainak kiállítása november 10-ig.

DR. KERESZTES ZSOLT
ÁLLATORVOSI RENDELŐJE

Kérjük, mindig előre foglaljon időpontot:
VIZSGÁLATOK, VÉDŐOLTÁSOK: www.allatorvosveroce.hu
KUTYA ÉS MACSKA IVARTALANÍTÁSI MŰTÉTEK: +36 30 411-4315

Dr. Keresztes Zsolt, Dr. Kertész Anna, Dr. Simon Péter
Rendelési idő: hétköznap 9-11 és 17-19 között
Rendelő címe: Verőce, Árpád út 54.
Web: www.allatorvosveroce.hu
Telefon: +36 30 411-4315

GYÓGYÁSZATI
SEGÉDESZKÖZ-
ÉS BIOBOLT

NYITVATARTÁS
H-P: 8³⁰-16³⁰
SZ, V: ZÁRVA

Fedezd fel kínálatunkat:

- Gyógyászati segédeszközök
- Mozgást segítő eszközök (mankó, járókeret)
- Ortopédiai eszközök (ortézisek, fűzők)
- Rehabilitációs segédeszközök (labda, henger, szalagok, gumik)
- Ápolási eszközök, kompressziós terápiás eszközök (harisnyák, térdzoknik)
- Bio élelmiszerek, táplálékkiegészítők
- Natúr kozmetikumok

Nézz be hozzánk,
szeretettel várunk minden érdeklődőt!

— · DUNAKANYAR VITAL · —
GYÓGYÁSZATI SEGÉDESZKÖZ- ÉS BIOBOLT
2626 Nagymaros, Váci út 18.
+36 20 252 6723 • dunakanyar.vital@gmail.com

MIHÁLY NAPI
JÓTÉKONYSÁGI

FŐZŐ VERSENY

PROGRAMOK:

Táncház, Verőcei Kabócák fellépése,
Óvónénik mesejátéka, Mesesarok,
Ugrálóvár, Arcfestés, Báb előadás

A főzőversenyen elkészített ételek árai:

- nagy adag: 2500,-
- kis adag: 1500,-
- desszert adag: 1500,-

2621 VERŐCE, GARAM UTCA 8-10.

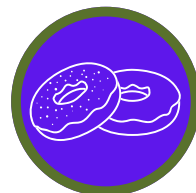
Géza Fejedelem Református
Általános Iskola, Óvoda és Bölcsőde
udvara

2025.10.04.
09:00 - 13:00

Nevezési kategóriák:

Egytálétel

Desszert

Minden megvásárolt étellel a
verőcei óvoda udvari játékainak
bővítését támogatja!

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ:

WWW.VEROCEOVODA.HU